

АНТИПОВА Аліна,

здобувач вищої освіти третього курсу
факультету підготовки фахівців для
підрозділів стратегічного розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ
Науковий керівник:

ЯРОШЕНКО Артем,

кандидат юридичних наук, доцент
кафедри цивільного права та процесу
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

ПРОБЛЕМИ ІНФОРМАЦІЙНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ У СФЕРІ ЕКОЛОГІЧНОГО ПРАВА

У сучасному суспільстві інформація посідає провідну роль для кожного її окремого члена. Саме тому ми повинні розуміти, що доступ до інформації на даному етапі розвитку вважається одним з ключових прав будь-якої особи.

Відтак важливим аспектом життя кожного члена соціуму виступає безпечне довкілля. Даний аспект безперечно дуже сильно впливає на функціонування суспільства, їх стан здоров'я та є важливим аспектом для правового регулювання в сфері доступу до інформації пов'язаним з даним питанням.

Саме виходячи з даного аспекту ми повинні розуміти, що кожний член соціуму має право на доступ до інформації, відтак дане твердження знайшло своє відображення у статті 50 Конституції України де законодавець чітко зазначає право на доступ до інформації стосовно довкілля кожному. Тобто даний аспект не залежить від громадянства особи, її походження чи раси, кольору шкіри та інших аспектів. Дане право являє собою також надання рівних прав на доступ до інформації будь-якій особі [1].

Виходячи з положень конституції ми повинні розуміти, що будь-яка особа має право безперешкодно дізнатися про екологічний стан території на якій вона проживає. Відтак розглядаючи даний аспект ми повинні розуміти, що в першу чергу дана інформація повинна бути освітлена насамперед в офіційних виданнях, котрі стосуються даних питань.

Відтак при вивченні даного питання ми звернулися до офіційної сторінки державної екологічної інспекції, де виявилось, що останні дані перевірок, котрі там наявні були здійснення у 2019 році. Даний факт просто обурливий, адже як ми взагалі можемо говорити про доступ до інформації стосовно стану довкілля, якщо у нашій державі даний аспект не контролюється, а перевірки здійснюються не на регулярній основі [2].

Звісно ми можемо звертатися й до інших джерел, будь-яких приватних досліджень, проте ми повинні розуміти, що даний аспект прописаний в Конституції, а отже повинен оберігатися відповідним чином. Приватні ж дослідження звісно мають місце бути, проте вони повинні йти пліч опліч з державними, котрі потім будуть доступні кожній особі без зайвих зусиль.

Тобто на сьогодні ми можемо спостерігати таку неутішну динаміку, як невиконання даної вимоги Конституції на необхідному рівні. Саме тому ми пропонуємо реформування державної екологічної інспекції з метою покращення їх функціональних обов'язків. Також, ми пропонуємо запровадити у кожному районному центрі власні відповідні служби, котрі б повинні б були на регулярній основі проводити аналіз екологічного стану довкілля. Впровадивши даний аспект у життя ми не лише гарантуємо кожному право на доступ до даної інформації, але й будемо розуміти стан навколишнього середовища, проблемні моменти, а також зможемо спостерігати за динамікою екологічного стану довкілля.

Саме тому ми можемо дійти висновку, що хоча на сьогодні й існує норма про вільний доступ кожного до інформації стосовно навколишнього середовища на практиці вона найчастіше виконується лише приватними агентствами, волонтерськими організаціями, але не державою. На даному етапі Україна повинна змінити своє ставлення до даного аспекту, й почати впроваджувати зміни, що змусять державні органи надавати необхідну соціуму інформацію.

Список використаних джерел:

1. Конституція України від 28.06.1996, № 30, поточна редакція 01.01.2020 URL : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 19.09.2021).
2. Державна екологічна інспекція : офіційна сторінка URL : <https://www.dei.gov.ua/> (дата звернення 19.09.2021).